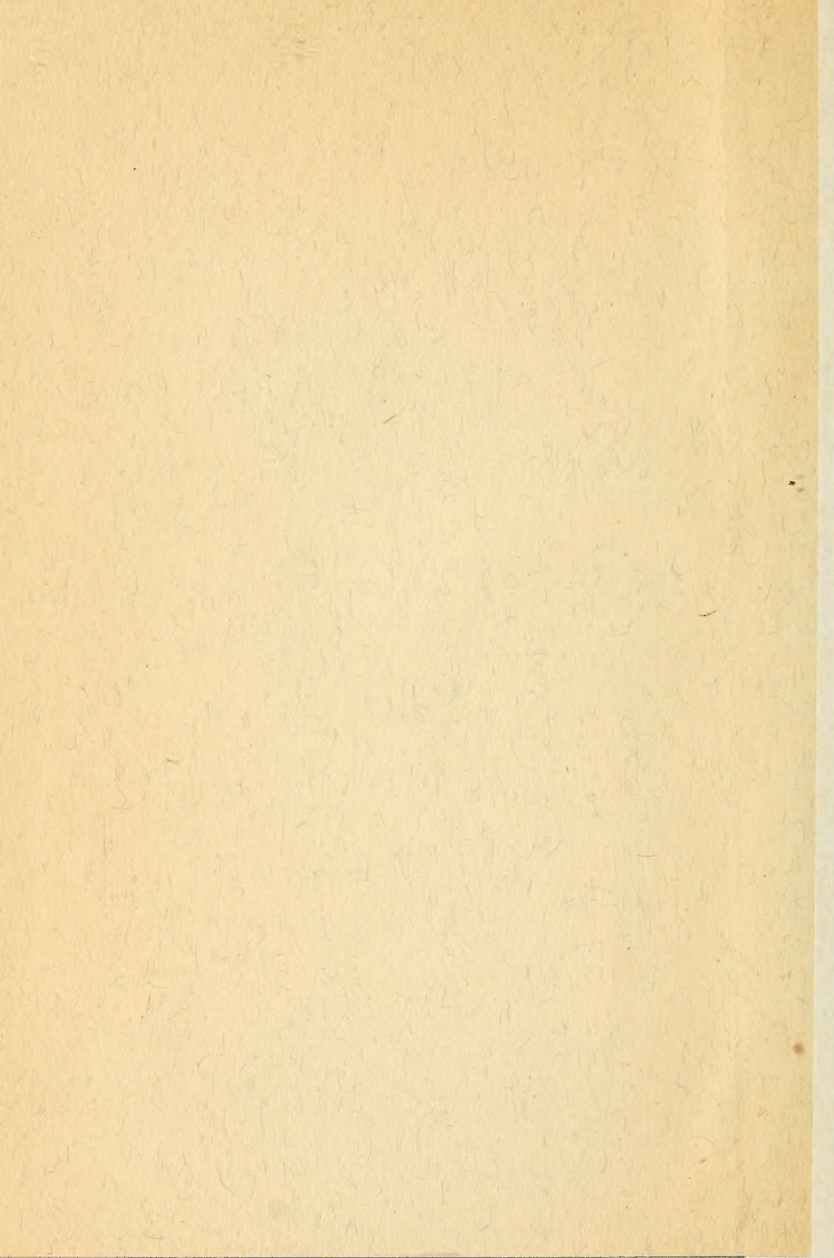

PG
3926
S48
1921

From the Collection
of the late

JOHN LUCZKIW

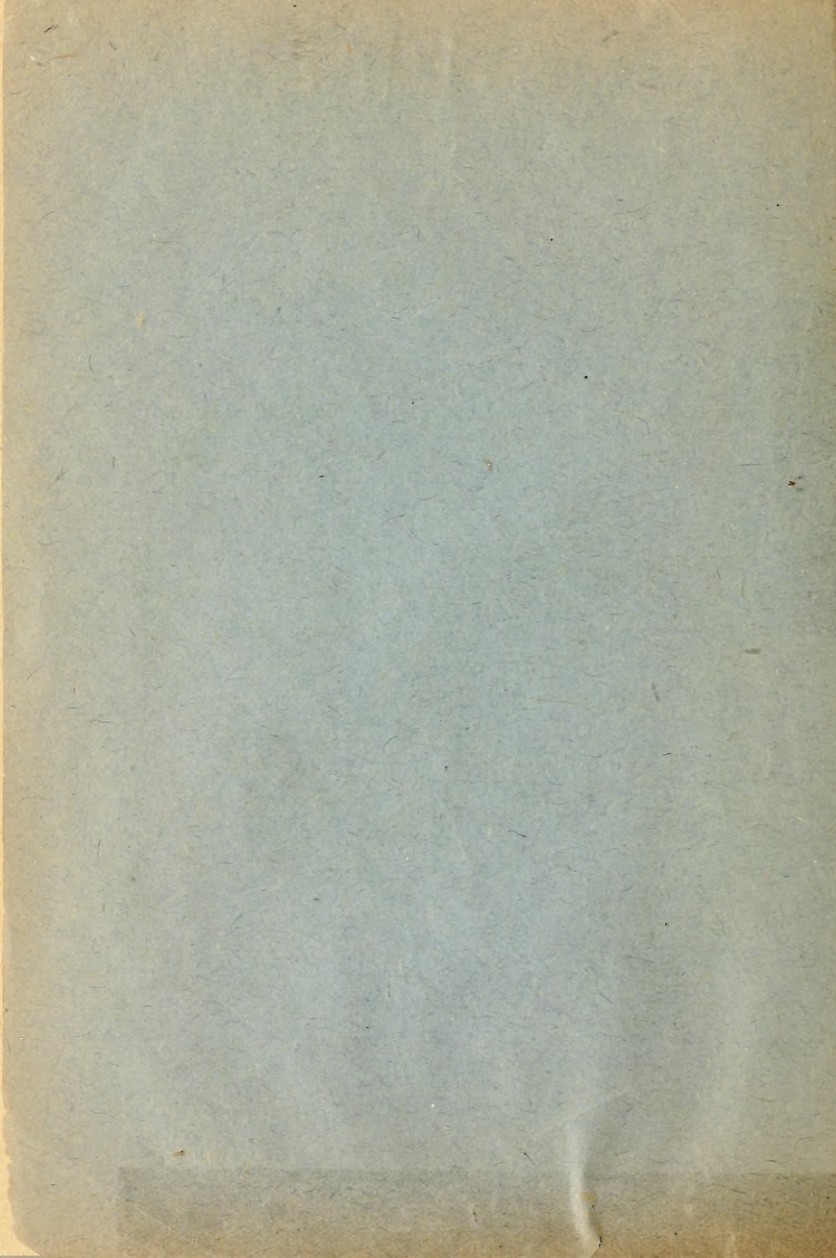

Щедрівки.

ЛВВОВЬ 1921

ДРУКАРНЯ СТАВРОПИГІЙСЬКОГО ІНСТИТУТА
підъ управою Ю. Сидорака.

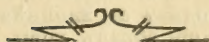

❧ ЩЕДРОЎКИ ❧

збравъ въ устѣ народа

въ Ходорѡвщинѣ

Сильвестеръ М. Калинецъ.

**ЗБІРКА
ВАНА ЛУЧКОВА**

ЛВѢВЪ 1921.

ПЕЧАТНЯ СТАВРОПИГІЙСКОГО ИНСТИТУТА
пѡдъ зарядомъ Ю. Сидорака.

PG
3926
548
1921

Вступне слово.

Не по всѣхъ селахъ заховався ще звычай ходити въ „щедрый вечеръ“ — щедрувати. Въ многихъ селахъ — вже того звычай не знаютъ. Тому то зѣбрали мы деякѣ „щедрѣвки“ зъ Ходоровщины, щобы другѣ люди, де того звычай вже нема, видѣли, що то гарный звычай и щедрѣвки дуже любѣ, та що то таки жалъ, що наши люди на звычай предкѣвъ забувають.

Щедрѣвки мають свѣй початокъ ще въ часахъ, коли наши предки були поганами; тогда спѣвали люди въ тыхъ пѣсняхъ рѣжнѣ похвалы до своихъ богѣвъ, межи прочими до Бога „Ладо“ („ко Ладу“ — зъ вѣдси и мае походити назва „коляда“), але якъ приняли наши предки христіанство, то стали вже вплѣтати въ „щедрѣвки“ слова, вѣдносячѣся до нашої вѣры (въ одного Бога), до рѣжнѣхъ религійныхъ памятокъ и обрядѣвъ, такъ, що въ тыхъ нынѣшнихъ „щедрѣвкахъ“ спѣваеся вже про Христа, Его Рождество, Крещеніе и т. д.

Зъ давною давнины зѣставъ еще при щедрѣвкахъ той звычай, що колядники, а взглядно „щедровники“ ходять въ „щедрый вечеръ“ вѣдъ хаты до хаты зъ „козою“. (Перебираеся одинъ зъ хлопцѣвъ за козу). Давно носили колядники лишь образъ козы, а то на знакъ, що въ тѣмъ часѣ входитъ сонце въ небесный знакъ „козерога“, т. е. зближаеся уже бѣльшій день, нова пора року. Тому то и нынѣ при „щедрѣвкахъ“ декуды ходять зъ „козою“.

Впрочѣмъ то гарный звычай и не належить эго пускати въ непамять.

Авторъ.

1.

Въ вышнево́мъ садочку́ росте́ лелѣ́я,
А хто́жъ то сади́въ ю́, панна́ (и́мя)
 Якъ сади́ла, такъ сади́ла,
 Такъ до не́и говори́ла,
 Красна́ лелѣ́я.

Прийшо́въ до не́и батенько́ е́й,
Ахъ́ (и́мя) душко́, дай ми́ лелѣ́и,
 Не да́мъ, не да́мъ, ни цвѣ́точка
 Бо зо́вяне лелѣ́йочка́,
 Красна́ лелѣ́я.

Прийшла́ до не́и ма́тѣнка́ е́й,
Ахъ́ (и́мя) душко́, дай ми́ лелѣ́и,
 Ме да́мъ, не да́мъ, ни цвѣ́точка,
 Бо зо́вяне лелѣ́йочка́,
 Красна́ лелѣ́я.

Прийшо́въ до не́и та́й бра́тчикъ́ е́й,
Ахъ́ (и́мя) душко́, дай ми́ лелѣ́и,
 Не да́мъ, не да́мъ, ни цвѣ́точка,
 Бо зо́вяне лелѣ́йочка́,
 Красна́ лелѣ́я.

Прійшла до неї, сестричка єї,
 Ахъ (имя) душко, дай ми лелѣи,
 Не дамъ, не дамъ ни цвѣточка,
 Бо зôвяне лелѣйочка,
 Красна лелѣя.

Прійшовъ до неї, миленькій єї,
 Ахъ (имя) душко, дай ми лелѣи,
 Дамъ ти, дамъ ти до цвѣточка,
 Бо не зôсхне лелѣйочка
 Красна лелѣя.

2.

Косить Владзуненько,
 Яру пшениченъку,
 Бренѣла коса, коло покоса...

Часъ Владзуненьку,
 Часъ до домоньку,
 Бренѣла коса, коло покоса...

До покоса дôйду,
 До домоньку прійду,
 Бренѣла коса, коло покоса...

Прійшовъ до него
 Батенько єго,
 Бренѣла коса, коло покоса...

Часъ Владзуненьку,
 Часъ до домоньку,
 Бренѣла коса, коло покоса...

До покоса дѣйду,
 До домоньку прїйду,
 Бренѣла коса, коло покоса.

Прїйшла до него,
 Матѣнка его,
 Бренѣла коса, коло покоса.

Часъ Владзуненьку,
 Часъ до домоньку,
 Бренѣла коса, коло покоса.

До покоса дѣйду,
 До домоньку прїйду,
 Бренѣла коса, коло покоса.

Прїйшовъ до него,
 Тай братчикъ его,
 Бренѣла коса, коло покоса.

Часъ Владзуненьку,
 Часъ до домоньку,
 Бренѣла коса, коло покоса.

До покоса дѣйду,
 До домоньку прїйду,
 Бренѣла коса, коло покоса.

Прїйшла до него,
 Тай сестричка его,
 Бренѣла коса, коло покоса.

Часъ Владзуненьку,
 Часъ до домоньку,
 Бренѣла коса, коло покоса.

До покоса дѣйду,
 До домоньку прїйду,
 Бренѣла коса, коло покоса.

Прійшла до него,
Милесенька его,
Бренѣла коса, коло покоса.

Часъ Владзуненьку,
Часъ до домоньку,
Бренѣла коса, коло покоса.

Заразъ я по́ду
И до дому прійду
Бренѣла коса, коло покоса.

3.

Пасла Олюся*) чотыри волы
Въ ялинѣ гей же, въ ялинѣ,
При червоненькій каливѣ.

Шитонько шила, волы згубила,
Въ ялинѣ и т. д.

Иди батеньку, волоньки знайди,
Въ ялинѣ и т. д.

Батенько по́йшовъ, волы не знайшовъ,
Въ ялинѣ и т. д.

Иди матѣнько волоньки знайди,
Въ ялинѣ и т. д.

Матѣнька по́йшла волы не знайшла,
Въ ялинѣ и т. д.

*) або яке друге имя; колядники звичайно вкладають въ пісню имя дівчини, яка живе въ той хаті, де они прійшли колядувати (щедрувати).

Иди братчику, волоньки знайди,
Въ ялинѣ и т. д.

И братчикъ пѣйшовъ, волю не знайшовъ,
Въ ялинѣ и т. д.

Иди сестричко волоньки знайди,
Въ ялинѣ и т. д.

Сестричка пѣйшла, волю не найшла,
Въ ялинѣ и т. д.

Иди миленькій, волонька знайди,
Въ ялинѣ, и т. д.

Миленькій пѣйшовъ, и волю знайшовъ,
Въ ялинѣ гѣйже, въ ялинѣ,
При червоненькій калинѣ.

4.

На добрый вечеръ господароньку
Мы въ тебе, мы въ тебе,
Просить тя Господь на порадоньку
До себе.

Обѣцаявъ тобѣ сто кѣпъ пшеницѣ,
На поли, на поли,
А господинѣ щастье здоролье
Въ томѣ домѣ.

На добрый вечеръ господароньку,
Мы въ тебе, мы въ тебе,
Просить тя Господь на порадоньку
До себе.

Обѣцаявъ тобѣ и сто кѣпъ жита,
На поли, на поли,

А господинѣ щастье здоровье
Въ томъ домѣ.

На добрый вечеръ господароньку
Мы въ тебе, мы въ тебе,
Просивъ ты Господь на порадоньку
До себе.

Обѣдавъ тобѣ сто кѣпъ ячменю,
На поли, на поли,
А господинѣ щастье здоровье
Въ томъ домѣ.

На добрый вечеръ господароньку,
Мы въ тебе, мы въ тебе,
Просивъ ты Господь на порадоньку
До себе.

Обѣдавъ тобѣ ажъ сто кѣпъ вѣсѣ
На поли, на поли,
А до того всѣмъ щастья здоровья
Въ томъ домѣ!

5.

У чистѣмъ поли
Стоитъ свѣтлонька,
Славенъ еси, славенъ еси,
Нашъ милый Боже
На небеси.

А въ той свѣтлоньцѣ
Три особонцѣ,
Славенъ еси, и т. д.

Перша особа,
Ясне сонечко,
Славенъ еси и т. д.

Друга особа
Мѣсяць ясенькій
Славенъ еси и т. д.

Трета особа,
Дощикъ дробенькій.
Славенъ еси и т. д.

Сонечко каже,
Нема надъ мене,
Славенъ еси и т. д.

Бо якъ я зойду,
Въ недѣлю рано,
Славенъ еси и т. д.

Урадуются
Церкви, костьолы,
Славенъ еси и т. д.

Церкви, костьолы,
Горы и доли,
Славенъ еси и т. д.

А мѣсяць каже,
Нема надъ мене,
Славенъ еси и т. д.

Бо якъ я зойду,
Темной ночи,
Славенъ еси и т. д.

Возрадуются
Гостѣ въ дорожѣ,
Славенъ еси и т. д.

Гостѣ въ дорожѣ,
Звѣри у лѣсѣ,
Славенъ еси и т. д.

А дощикъ каже,
Нема надъ мене,
Славенъ еси и т. д.

Бо якъ я зôйду
Три разы въ маю,
Славенъ еси и т. д.

Возрадуются
Жита пшеницъ,
Славенъ еси и т. д.

Жита пшеницъ
И вся пашницъ,
Славенъ еси, славенъ еси
Нашъ милый Боже,
На небеси!

6.

Ой чій же то плужокъ,
Такъ рано выходитъ?
Такъ рано, раненько,
Радуйся землянько,
Сынъ Божій ся народивъ.

Ой чій же то плужокъ
И хто жъ то нимъ оре?
Такъ рано, и т. д.

Ой то святой Петро
Самъ за плугомъ ходить,
Такъ рано, и т. д.

А зновъ святой Павло,
Бычки поганяе,
Такъ рано, и т. д.

Пречистая Дѣва,
Обѣдець выноситъ,
Такъ рано, и т. д.

Ой орѣтъ дѣтоньки,
Довгую нивоньку,
Такъ рано, и т. д.

Сѣяти будемо,
Яру пшениченьку,
Такъ рано, и т. д.

Будуть еѣ жати
Самѣ дѣвчатонька,
Такъ рано, и т. д.

Будуть ю вязати
Самѣ парубоньки,
Такъ рано, и т. д.

Черезъ новы сѣни.
На нове подвѣрье,
Дай Богъ въ шопѣ тѣсно,
А на поли рѣсно.
Такъ рано, раненько,
Радуйся земленько
Сынъ Божій са народивъ.

7.

А въ батенька, та воротенька,
Трава мурава, зелененька.

Тамъ Гриць пасе, тоны рубае.
Трава мурава, зелененька.

Склонивъ головоньку, на купиноньку,
Трава мурава, зелененька.

Ой прилетѣло три ластѣвоньки,
Трава мурава зелененька.

Перша му сѣла при головоньцѣ.
Трава мурава, зелененька.

Друга му сѣла гей у ноженькахъ,
Трава мурава, зелененька,

Трета му сѣла, противъ серденька,
Трава мурава, зелененька.

Що при головцѣ, то матѣвонька,
Трава мурава, зелененька.

Що при ноженькахъ, то самъ батенько
Трава мурава, зелененька.

Противъ серденька, то есть миленька,
Трава мурава, зелененька.

Бувай здоровый гречный паничу,
Не лѣнуйся встати, намъ шедрѣвку дати!

8.

Гей у городци передъ вѣконцемъ,
Винная, винная, винны яблуска зродила.

Стерегла еѣ, сама Олюся,
Винная, и т. д.

Прійшла до неѣ, матѣвка еѣ,
Винная, и т. д.

Олюсю душко, зѣрви яблущко,
Винная, и т. д.

Ой я не зôрву, милому держу,
Винная, и т. д.

Прійшовъ до неї, батенько єї,
Винная, и т. д.

Олюсю душко, зôрви яблушко,
Винная, и т. д.

Ой я не зôрву, милому держу,
Винная, и т. д.

Прійшла до неї, сестричка єї,
Винная, и т. д.

Олюсю душко, зôрви яблушко,
Винная, и т. д.

Ой я не зôрву, милому держу
Винная, и т. д.

Прійшовъ до неї и братчикъ єї,
Винная, и т. д.

Олюсю душко, зôрви яблушко,
Винная, и т. д.

Ой я не зôрву, милому держу,
Винная, и т. д.

Прійшовъ до неї, миленькій єї,
Винная, и т. д.

Олюсю душко, зôрви яблушко,
Винная, и т. д.

Ой теперъ зôрву, бо тобѣ держу,
Винная, винная, винны яблушка зродила.

9.

Гей на горонцѣ
 Двѣ паньенонцѣ
 Ячмѣнь жнуть,
 А на долиняѣ,
 Сама Настуня
 Льонѣ бере,
 Рѣвнай-же Боже горы зѣ долиновѣ
 Рѣвненько,
 Щобы ся було ажѣ до батенька
 Видненько.

Ой чи видненько,
 Чи не видненько
 Не дѣаю,
 Бе я милого
 По голосочку,
 Пѣзнаю!
 Рѣвнай-же Боже горы зѣ долиновѣ
 Рѣвненько
 Щобы ся було ажѣ до матѣнки
 Видненько.

10.

Ой куры, куры, не пѣйте рано,
 Гей дай Боже, не пѣйте рано,
 Во нашѣ Влодаунѣ раненько встаѣ,
 Гей дай Боже!

Раненько вставѣ три свѣчки всукавѣ
 Гей дай Боже, и т. д.

При першѣй свѣчцѣ, коника сѣдлавѣ,
 Гей дай Боже, и т. д.

При другôй свѣчцѣ, самъ ся убиравъ,
Гей дай Боже, и т. д.

При третій свѣчцѣ, миленьку кликавъ,
Гей дай Боже, миленьку кликавъ,
Во мой Владзуненько раненько встае
Гей дай Боже;

II.

Тамъ за водами,
Тамъ за рѣками,
Гречная Олюся бѣля бѣлила.

Бѣля бѣлила,
Рученьки мыла,
Золотый перстень загубила.

Нема кому дати,
До батенька знати,
Щобъ пошовъ перстень пошукати.

Ой прійшовъ батенько,
Ой прійшовъ рѣдненькій,
Перстень не мѡгъ вѡнъ пошукати.

Тамъ за водами,
Тамъ за рѣками,
Гречна Олюся бѣля бѣлила.

Бѣля бѣлила,
Рученьки мыла,
Золотый перстень загубила.

Нема кому дати,
До матѣнки знати,
Щобы пійшла перстень пошукати.

Ой прійшла матенька,
Ой прійшла рідненька,
Перстень не могла пошукати.

Тамъ за водами,
Тамъ за р'ками,
Гречна Олюся б'ля б'лила.

Б'ля б'лила,
Рученьки мыла,
Золотий перстень загубила.

Нема кому дати,
До братчика знати,
Щоб прійшовъ перстень пошукати.

Ой прійшовъ братенько,
Ой прійшовъ рідненькій,
Перстень не м'гъ в'нъ пошукати.

Тамъ за водами,
Тамъ за р'ками,
Гречна Олюся б'ля б'лила.

Б'ля б'лила,
Рученьки мыла,
Золотий перстень загубила.

Нема кому дати,
До сестрички знати,
Щоб прійшла перстень пошукати.

Ой прійшла сестронька
Ой прійшла рідненька,
Перстень не могла пошукати.

Тамъ за водами,
Тамъ за р'ками,
Гречна Олюся б'ля б'лила.

Нема кому дати,
 До милого знати,
 Щобъ прійшовъ милий перстень пошукати.

Ой прійшовъ миленькій,
 Прійшовъ дороженькій,
 Знайшовъ вѣнъ знайшовъ, перстень золо-
 тенькій.

12.

Тамъ на горѣ, на горѣ vysokій
 Пряла Олюня кужель vysokій.

Прійшовъ до неї, батенько єї,
 Вѣдчини Олюсю золотѣ дверѣ.

Ой не вѣдчиню, бо ся бою,
 Вѣтеръ повѣ, кужѣль розвѣ.

Прійшла до неї, матѣнка єї,
 Вѣдчини Олюсю, золотѣ дверѣ

Ой не вѣдчиню, бо ся бою,
 Вѣтеръ повѣ, кужѣль розвѣ.

Прійшовъ до неї, братенько єї,
 Вѣдчини Олюсю, золотѣ дверѣ.

Ой не вѣдчиню, бо ся бою,
 Вѣтеръ повѣ, кужѣль розвѣ.

Прійшла до неї, сестронька єї,
 Вѣдчини Олюсю, золотѣ дверѣ.

Ой не вѣдчиню, бо ся бою,
 Вѣтеръ повѣ, кужѣль розвѣ.

Прійшовъ до неї, миленькій еї,
Вѣдчини Олюсю, золотѣ дверѣ.

Милому вѣдчиню, бо ся не бою,
Вѣтеръ не повѣе, кужѣль не розвѣе.

13.

Вставай же паноньку господароньку,
Зѣйшла зѣрниця, на твоємъ двѣроньку.

Зѣйшла зѣрниця, стала керниця,
А вѣ тѣй керници, чиста Дѣвиця.

Чиста Дѣвиця, сына купала,
И у зѣрници го колысала.

Прійшли до неї гей три жидове
Пречиста Дѣва, десть сыва дѣла?

Нигде я сына не задѣвала,
Я у керници го заховала.

Взяли жидове керницю черпати,
Та за Іисусомъ стали шукати.

Цѣлу керницю и вычерпали,
Іисуса Христа не пошукали.

(Теперь спѣваеся знову першихъ чотыре
строфы, а вѣдтакъ дальше):

Нигде я сына свого не дѣвала,
А у пшеницю го заховала.

Взяли жидове пшениченьку жати,
Та за Іисусомъ стали шукати,

И пшениченьку усю выжали,
Исуса Христа не вѣдшукали.

(Теперь снова повтаряеся першихъ чотыри строфы, а вѣдтакъ дальше):

Нигде я сына не задѣвала,
У мѣсяченьку го заховала.

Взяли жидове книги читати,
Та за Исусомъ стали шукати.

Взяли жидове книги читати,
Мусѣвъ имъ мѣсяць Христа выдати!

14.

Тамъ за рѣками,
Тамъ за водами,
Хрестився Христось во Іорданѣ.

Пречиста Дѣва,
Сына зродила,
Хрестився Христось во Іорданѣ.

Сына зродила,
Въ пелены повила,
Хрестився Христось во Іорданѣ.

Въ пелены повила,
Въ яслахъ вложила,
Хрестився Христось во Іорданѣ.

Въ яслахъ вложила,
Сѣнцемъ прикрыла.
Хрестився Христось во Іорданѣ.

Прійшли до неї,
Та всѣ святіи,
Хрестився Христосъ во Іорданѣ.

Стали гадати,
Якъ имя дати,
Хрестився Христосъ во Іорданѣ.

Дали му имя,
Святый Петро
Хрестився Христосъ во Іорданѣ.

Пречистая Дѣва,
Того не злюбила,
Хрестився Христосъ во Іорданѣ.

Дали му имя,
Святый Павло,
Хрестився Христосъ во Іорданѣ.

Пречистая Дѣва,
Того не злюбила,
Хрестився Христосъ во Іорданѣ.

Дали му имя,
Іисусъ Христосъ,
Хрестився Христосъ во Іорданѣ.

Пречистая Дѣва,
То имя злюбила,
Хрестився Христосъ во Іорданѣ.

15.

Всѣмъ днесъ дѣвчата,
Рада намъ хата,
Чи зволить мати,
Защедрувати?

Новину знаємъ,
Вамъ заспѣваемъ,
Що намъ сказали,
Стари що знали:

Благовѣствуемъ
Радѣсть велію,
Що хрестить Іоаннъ
Христа Месію.

Зъ Назаретъ мѣста,
Веде невѣста,
Сына за руку,
На Іорданъ рѣку.

Вбачивъ Предтеча,
Христа зъ далеча,
Вказавъ го пальцемъ
Назвавъ го Агнцемъ.

Рѣка здвигнулась
Вода вбернулась,
Видячи Бога,
Надъ главовъ его.

Плыви Іордане,
Ступай Іоане,
Хрести Месію,
Побѣди змѣю.

Має хрестити,
Хоче збавити,
Адама, Еву,
Коснувся древу.

Кайтесе люди,
Добре вамъ буде,
Для васъ вже гоже,
Близъ царство Боже.

Зѣтре на земли
Змѣнену главу,
ѡдѣ Назарета
На Божу славу.

Трясутся горы,
Зѣ небесныхъ хорѡвъ,
Святыхъ ангелѡвъ,
И архангелѡвъ.

На законченіе
Щедрѡвки твоей,
Богу честь слава,
А вамъ здоровье.

16.

На добрый вечеръ вамъ господарю,
Въ тебе у дворѣ якъ бы у раю.

Въ тебе и верба яблущка родить,
У тебе дочка въ золотѣ ходить.

У тебе сыны, якъ тѣи князѣ,
Заручилися у царскѡй доньцѣ.

У тебе волю круторогіи,
У тебе плуги — якъ золотіи.

У тебе столы сильны, дубовы,
На нихъ скатерти, бѣлы, чудовы.

У тебе ланы, якъ полонины,
У тебе буйны жубровы вѡвсы.

Пшениця якъ гай и жита сытѣ,
Проса, ячмени, наче золотѣ.

У тебе скринѣ всѣ кованіи,
А у нихъ грошѣ, ой золотіи.

У тебе хлѣбы господарскіи,
Бѣдѣ колачѣ, якъ сонце яснѣ.

Щастѣ тобѣ Боже та зъ усѣмъ дворомъ,
Зоставай здоровъ зъ Іисусомъ Христомъ!

17.

Пряла Олюся шовковы хусты,
На леду, на леду,
На ледѣвниці, въ керниці.

Якъ пряла, пряла, перстень зтубила,
На леду, на леду,
На ледовниці, въ керниці.

Матенька ишла перстень не найшла,
На леду, на леду,
На ледѣвниці въ керниці.

Ватенько ишовъ перстень не найшовъ
На леду, на леду
На ледѣвниці, въ керниці,

Сестричка ишла, перстень не найшла,
На леду, на леду,
На ледѣвниці, въ керниці.

И братчикъ ишовъ, перстень не найшовъ
На леду, на леду
На ледѣвниці, въ керниці.

Надѣйшовъ мильнй и перстень найшовъ.
На леду, на леду,
На ледѣвниці, въ керниці.

Плыла Олюня краємъ Дунаємъ,
Дунаємъ, море,
Олюню зоре, — серденько.

Прійшла до неї, матенька єї,
Дунаємъ, море и т. д.

Подай Олюсю, рученьку свою,
Дунаємъ, и т. д.

Ручку не даю, перше поплину,
Дунаємъ, и т. д.

Прійшовъ до неї, батенько єї,
Дунаємъ и т. д.

Подай Олюсю, рученьку свою,
Дунаємъ, и т. д.

Ручку не даю, перше поплину,
Дунаємъ, и т. д.

Прійшовъ до неї и братчикъ єї,
Дунаємъ, и т. д.

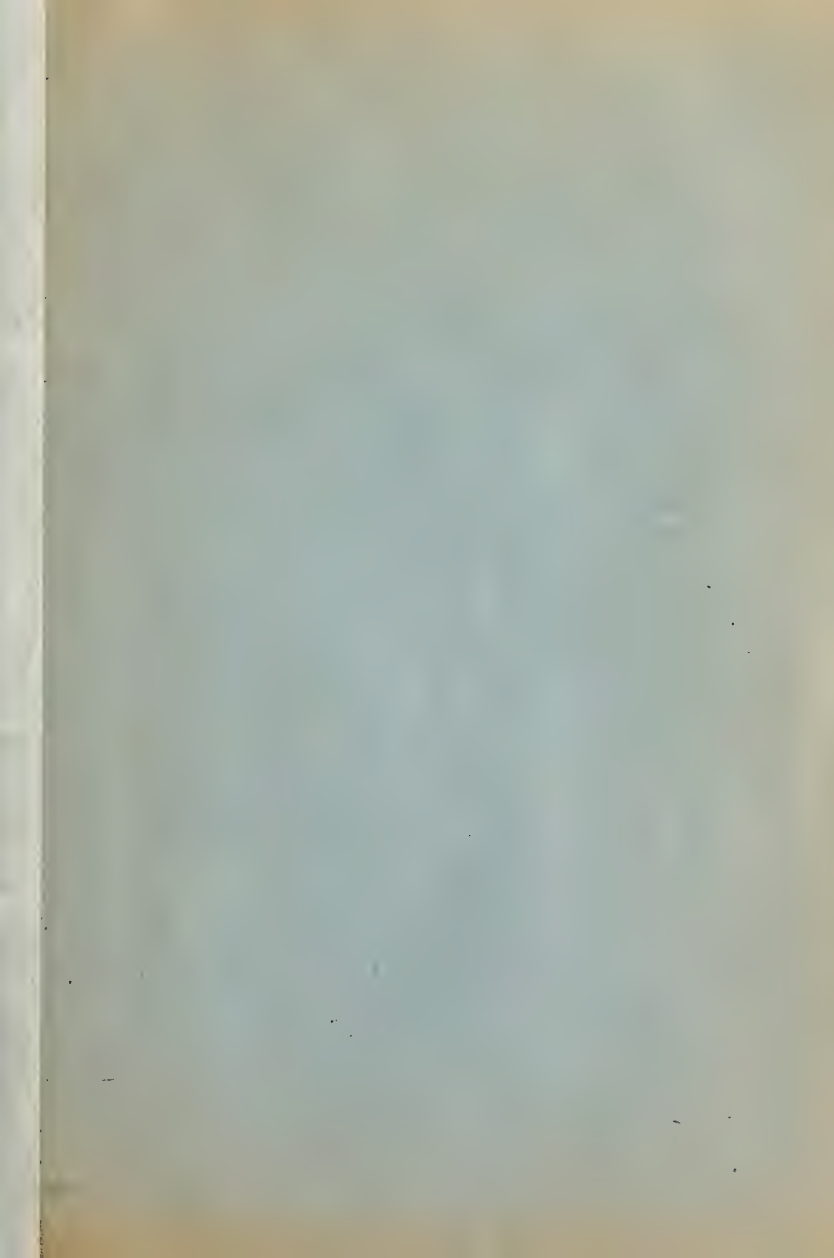
Подай Олюсю, рученьку свою,
Дунаємъ, и т. д.

Ручку не даю, перше поплину,
Дунаємъ, и т. д.

Прійшовъ до неї, миленькій єї,
Дунаємъ, и т. д.

Подай Олюсю, рученьку свою,
Дунаємъ, и т. д.

Ручку дамъ свою, бо тебе люблю,
Дунаємъ, море,
Олюсю зоре, серденько!

„Народна Библіотека“

пѣдъ редакцією

Г р. Г а н у л я н а

Львѣвъ, Куркова 10.

выходить неперіодичными выпусками:

До теперь вийшли:

Ч. 1. Въ тѣй самѣй хатѣ,
три обр. зъ житя народа, съ спѣванн.

Ч. 2—3. Лемкѣвскій спѣванникъ
въ 2. выпускахъ.

Ч. 4. Нѣчь передъ Новымъ Рокомъ
(Маланкивъ вечеръ)
3 специчныя картинкы.

Ч. 5. Панасова Настуня.
оповѣданье зъ вѣйны.

Ч. 6. Вертепъ,
сцен. образокъ для колядникѣвъ.

Ч. 7. Щедровкы.

Ч. 8—10. „СТРАХОПУДЪ“,

Календарь сатирично гумористичный на 1922 р.

Приготовляются до друку театральныя пьесы: НЕДОПЕВА

Каждый выпускъ — 25 Мп.

Адресъ редакціи:

Гр. Ганулякъ, Львѣвъ, Куркова 10.

11/84

RK.

**PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET**

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

